

בדרך לכיבוש העולם

פרק שמיני בסדרה

תחילתו של 'דור השביעי' - תהליך הגאולה לקראת סיומו

ביום רביעי יו"ד שבט
ה'תשי"א קיבל כ"ק
אדמו"ר שליט"א על עצמו
באופן רשמי את נזר
הנשיאות החב"דית, כאשר
אמר את מאמר החסידות
הראשון ♦ במאמרו
הגדיר הרבי את תפקיד
דור השביעי: להוריד את
השכינה לעולם הזה,
ולהביא לגילוי המשיח -
הלא הוא הרבי,
נשיא הדור השביעי
מאת נ. סופר

מנחם ומשיב נפשינו

לקראת היום הגדול והקדוש יו"ד שבט תשי"א, יום השנה הראשון להסתלקות כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, עלתה רמת הציפייה של החסידים, אשר קיוו שביום מסוגל זה יסכים הרבי לקבל את הנשיאות באופן רשמי. בהתאם לכך שלחו חברי הי"ועד" מכתב לכל ריכוזי חב"ד ברחבי העולם, בו מעוררים את החסידים להגיע ל-770 ליו"ד שבט, ואף מרמזים אודות הכתרתו של הרבי כדי "להצמיד את הענין של חסידים וחסידות חב"ד על מצב ראוי" ויהיה לנו מנחם ומשיב נפשינו".

וכה נאמר במכתב זה:
ב"ה ברוקלין נ.י.

כבוד ידידנו הנכבד:

יום ההילולא של הוד כ"ק אדמו"ר וצוקללה"ה נבג"מ זי"ע הכ"מ, יו"ד שבט הבע"ל - מתקרב ובא. לזה הננו מציעים ומעוררים לכל אנ"ש לבוא ליום הקדוש הזה הנה, להתאסף יחד להתחזק ולהעמיד את הענין של חסידים וחסידות חב"ד על מצב ראוי ונכון כפי יכולתנו. ולהתפלל על אהל כ"ק אדמו"ר וצוקללה"ה נבג"מ זי"ע הכ"מ, שיעזור רחמים עלינו ביום עליית נשמתו הק' שיעזור לנו הש"י להביא את הענינים לפועל כפי הכוונה האמיתית, ויהי' לנו מנחם ומשיב נפשינו עד ביאת משיח צדקנו בב"א.

כאו"א מאתנו מבין רצינית הענין איך שזה נוגע לנפשינו ממש לנו ולב"ב הן בגשמיות והן ברוחניות, ובודאי ישתדל לבוא בעצמו ולעזור גם את חבריו וידידיו לבוא, ולא יתחשבו עם שום מניעות ועיכובים.

והש"י יזכנו ללכת בדרך הטוב והאמת ויסיר כל ההעלמות וההסתרים מבית ומחוץ, והכל על מקומו יבוא בשלם בחדס וברחמים בגו"ר.

הועד.

ואכן לקראת יו"ד שבט הגיעו ל-770 אורחים רבים ובראשם זקני החסידים, חסידים, תלמידי התמימים מכל רחבי ארצות הברית וקנדה. כמו כן הגיעו נציגים מקהילות אנ"ש ברחבי העולם.

מודעה רשמית ראשונה

ביום שלישי ט' שבט, פירסם ה"וועד" מודעה בעיתונים היהודיים – "דער טאג" ו"דער מארגען זשורנאל" – אודות סדר ההנהגה של הרבי שליט"א ביום ההילולא יו"ד שבט.

במודעה זו, שהייתה למעשה המודעה הרשמית הראשונה שפורסמה מטעם תנועת חב"ד, נאמר (תרגום חפשי מאידיש):

במענה על שאלות רבים אודות הסדר של היארצייט הראשון של הרבי מליובאוויטש כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש כ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' יוסף יצחק זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע שיחול היום בערב, יו"ד שבט.

הננו להודיע:

* [מחר] יום רביעי ב-10 בבוקר, יתפלל המנין של הרבי, כ"ק אדמו"ר הרמ"ש שליט"א, תפילת שחרית.

* אחר התפלה, בסביבות השעה 12, יצאו מ-770 איסטערן פארקוויי ברוקלין באוטובוסים מאורגנים במיוחד לאוהל של כ"ק אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע, הנמצא בבית הקברות מונטיפיורי הישן.

* מחר, יום רביעי, בשעה 8 בערב, תתקיים לכבוד ההילולא התועדות עם הרבי שליט"א ב-770 איסטערן פארקוויי ברוקלין נ.י.

סדר הנהגה פרטי עבור המעת לעת של היארצייט יצא במכתבו של הרבי שליט"א.

הועד.

להחזיר את הרבי

באותו יום, יממה בלבד בטרם קיבל את הנשיאות באופן רשמי, שלח הרבי מכתב להחסיד ר' אברהם פאריז, בו גילה מעט מהיסורים הנפשיים שהתחוללו בתוככי קירות לבו הקדוש ערב קבלת הנשיאות. וכה כותב אליו הרבי (אג"ק ח"ד ע' קנב):

ר' אברהם, מ'דארף צוריק אראפבריינגען דעם רבי'ן, אזוי איז צו שווער – סיי פאר מיר, סיי פאר אייך. און ווער האט הנאה דערפון [= ר' אברהם, צריך שוב להוריד את הרבי, כיון שכך קשה מדאי – גם עבורי, וגם עבורכם. ומי יש לו הנאה מזה?]

כתבי התקשרות ומברקי

ברכה, מכל העולם

ביום ההילולא יו"ד שבט, בשעה 10:00 בבוקר, התפלל הרבי שליט"א בעצמו תפילת שחרית לפני העמוד, בחדרו של הרבי הרייזצ' בקומה השניה של 770.

ב"ח

אין ענטפער אויף די פיעלע אנפראגען וועלען דעם סדר פון

ערשטען יאהרצייט פון

ליובאוויטשער רבי'ן

כ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' יוסף יצחק זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע

וואס פאלט אויס

היינט אווענד, יוד שבט,

טיילען פאר מיט:

- **מיטוואך, 10 פרחה, וועט דאווענען דער מנין פון רבי'ן, כ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' יוסף יצחק זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע, תפילת שחרית.**
- **נאכן דאזיגען ארום 12 אויגער, וועט זיין ארויספארהען פון 770 איסטערן פארקוויי, ברוקלין, מיט ספעציעל אראנזשירטע באסעס, צום אוהל פון כ"ק אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע, וואס געפינט זיך אויף אלע סאנטעפיארע סעמעטערי.**
- **מארגען, מיטוואך, אכט אויגער אין אהענגע, וועט פארקומען לכבוד די הילולא א התועדות מיט'ן רבין שליט"א אויף 770 איסטערן פארקוויי, ברוקלין, נ.י.**

א סדר ההנהגות פרטי פאר'ן מעת לעת פון יאהרצייט אין ארויסגעגעבענע געזאגטן ציון א בריוו פון רבין שליט"א.

הועד

קבלת הנשיאות

– למען קירוב הגאולה

במכתב שכתב בשעתו אחד התמימים, מתאר הכותב את שאירע ב-770 לאחר תפילת שחרית: נכנסה משלחת מזקני ורבני החסידים לכ"ק אדמו"ר שליט"א ומסרו לו עוד הפעם "כתב התקשרות" בשם כל אנשי די בכל אתר ואתר ברחבי תבל. המוסר הי' הרה"ג הרה"ח ר' מאיר אשכנזי, ובעת המסירה אמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שקבלת הנשיאות הוא ענין קירוב הגאולה, כי הגאולה הלא תלויה בהענין ד"פוצו מעיינותיך חוצה", ואם-כן, בזה ש"כ"ק אדמו"ר שליט"א יקבל את הנשיאות ויאמר דא"ח – יקרב את הגאולה. וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: "יע, אבער

לאחר התפלה כתב כל אחד מהחסידים פדיון נפש (פ"נ), ומסרו אל כ"ק אדמו"ר שליט"א.

במשך היום נכנסו אל הרבי קבוצות אנשי – נציגים של קהילות אנשי בארצות הברית-וקנדה – למסור "כתב התקשרות" בתור באי-כח של אנשי שבעירם. כן הגיעו כתבי התקשרות מאנשי בפאריז, מדינות אירופה, ירושלים, אוסטרליה, דרום-אפריקה, מרוקו, ועוד. כמוכן נשלחו מברקים מגדולי הרבנים: אגודת הרבנים בארה"ב וקנדה. הרבנים הראשיים באה"ק. ראשי "העדה החרדית" בירושלים. הגאון מטשעבין. הרב חרל"פ והרב מלצר. התאחדות הרבנים פליטי רוסיה באה"ק. ועד הישיבות בארץ ישראל. ומוסדות חב"ד באה"ק ובעולם כולו.

מידארף זען מיר צו צוהעלפן" [= כן, אבל יש לראות לעזור לי!]

היתה זו הפעם הראשונה, לכאורה, בה הסכים הרבי באופן גלוי לקבל את הנשיאות.

אחר-כך ערכו כמה מגדולי החסידים בבית המדרש פ"נ כללי במעמד כל אנ"ש ש"י. בנוסח הפ"נ נרשם שכל אנ"ש די בכל אתר ואתר מבקשים מכ"ק אדמו"ר נבג"מ זי"ע לפעול אצל כ"ק אדמו"ר שיואל לקבל את כתר הנשיאות החב"דית בשלימות ובגלוי ובכל הפרטים, ושהנשיאות תה"י בהצלחה כו'. והקריאו פ"נ זה בבית הכנסת.

אחר כך נסעו כולם לאוהל, שם הקריאו שוב את הפ"נ הכללי, ולאחר מכן מסרו אותו אל הרבי שליט"א. בהיותו על האוהל קרא הרבי פדיונות (פנינים) רבים. שהגיעו מכל העולם, וכשפתח את הפ"נ הכללי, נאנח הרבי ואמר לעצמו: "אך", והיה נראה שאינו רוצה לקראו, אך לבסוף החל לקרוא את הפ"נ מתוך בכיות רבות ועצמות.

ההתוועדות

כשחזרו מהאוהל החלו לנהור ל-770 המוני חסידים ותמימים, וגם יהודים מכל החוגים כדי להשתתף בהתוועדות הרשמית של קבלת הנשיאות. בית המדרש היה מלא מפה לפה. הצפיפות והחום ששרר בביהמ"ד לא יתוארו. קהל שמנה למעלה משמונה מאות איש כ"י ניסה להכנס לבית המדרש שאינו גדול במיוחד. כולם היו רטובים מזיעה, הדחופות היו אימוות.

בציוד הדרומי של בית המדרש הכינו את שולחנו של הרבי שליט"א על גבי במה קטנה (בבימה זו השתמשו בהתוועדויות של הרבי הרי"צ בשנים הראשונות לבואו לארה"ב).

בשעה 9:45 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות, ומאחוריו הלכו הרב שלמה אהרן קזרנבסקי והרב אפרים אליעזר הכהן יאלעס, ראב"ד פילדלפיה. כ"ק אדמו"ר שליט"א התיישב במקומו ולימינו הרב יאלעס, ולשמאלו הרב יצחק מאיר הכהן רפפורט, מי שכהן כרבה הראשי של פראג לאחר מלחמת העולם השנייה.

השליחות בתקפה עומדת

את ההתוועדות פתח הרבי באומרו שאף שכבר עברו שנים עשר חודש מהסתלקותו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ – בכל זאת, גם עתה רצונו להיות כאן יחד אתנו, ולכן יש להתחזק

כוונה פנימית, והכוונה הפנימית היא להפיץ את תורת החסידות "יפוצו מעינותיך חוצה" בתור הכנה לביאת המשיח, אשר זוהי העבודה שאנחנו צריכים להעמיד (צושטעלן) לביאת המשיח.

רוצים מאמר חסידות

לאחר השיחה הראשונה, לחש התי יהודה ליב גרונר (שעמד בסמיכות לרבי) לרב יצחק הענדל שיפנה אל הרבי ויבקשו לומר מאמר חסידות. הרבי הבחין בזה ופנה להרב הענדל באמרו: "זאג עם ער זאל נישט דרייען קיין קאפ" [= אמור לו שלא יבלבל את המוח].

הרב ארי' ליב קרעמער ששמע את הדברים נענה אל הרבי ואמר: הוא צודק! אננו רוצים מאמר דא"ח! אך כ"ק אדמו"ר שליט"א עשה בידו תנועת ביטול כאומר שאין בכלל מה לחשוב על-זה.

ה"סטייטמענט"

– הצהרה של הרבי

כידוע נהוג כאן בארצות הברית ועוד מדינות שכשנשיא חדש נבחר לנשיאות, נותן הוא מיד הצהרה ונאום לאומה הנקרא "סטייטמענט", בו הוא מתווה את דרכי פעולתו המדינית, והכלכלית במשך השנים הבאות.

כשפתח הרבי את השיחה השניה, אמר את ההצהרה "סטייטמענט" שלו, וכה היו דבריו: כאן באמריקה נהוג שבראש ובראשונה כשמתחילים איזה ענין, אוהבים לשמוע כרוז ודבר חידוש! דבר המבהיל את הרעיון שנקרא "סטייטמענט" (הצהרה) וכיון ש"אזלת לקרתא עביד כנימוסא", לכן ה"סטייטמענט" הוא:

ישנן שלוש אהבות: אהבת השם, אהבת התורה, ואהבת ישראל, ושלוש הן עצם אחד ואי אפשר לחלק ביניהן.

והרבי סיים: ו"סטייטמענט" זה יש להכריז ולהודיע שכאשר רואים יהודי שיש לו אהבת השם ואין לו אהבת התורה ואהבת ישראל, הרי זה הוראה שחסר לו גם באהבת השם, ולכן צריכים לומר לו שאהבת השם לבדה אין לה קיום, ולאידך, יהודי שיש לו רק אהבת ישראל, סוף סוף יגיע לאהבת התורה ואהבת השם, ולכן צריכים להשתדל להביאו לאהבת התורה ואהבת השם, ועל ידי זה תבוא הגאולה, שכן כשם שהסיבה לגלות זה הוא ההיפך של אהבת ישראל, כן על ידי

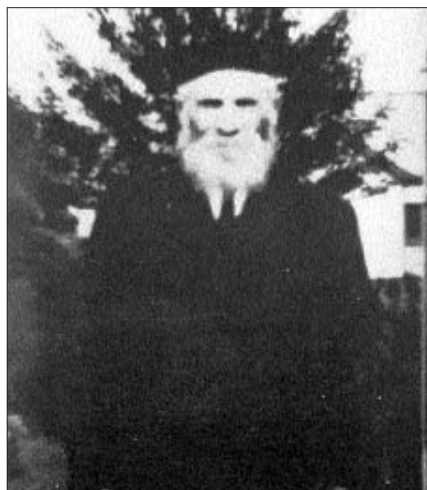

י' שבט תשי"א, יום קבלת הנשיאות. הרבי עומד ליד האוהל

עוד יותר בהתקשרות אליו, ולהמשיך באמירת קאפיטל ע"א (מזמור התהלים המתאים למספר שנותיו של הרבי הרי"צ).

והכריז הרבי: ובנוגע לפועל, הנה מהיום בלילה או ממחר בבוקר, צריכים לידע שהשליחות שהטיל הרבי על כל אחד בתקפה עומדים כמקודם כן עתה, ואדרבה בתוספת כח ביתר שאת וביתר עוז, כי כיון שניתנו כוחות נוספים, הרי זה סימן שצריכים להוסיף ולפעול עוד יותר.

בהמשך השיחה הודיע הרבי: צריכים לדעת שבכל עניני השליחות של הרבי ישנה

הרה"ח ר' אברהם סענדער נעמצאו

אהבת ישראל תבוא הגאולה במהרה בימינו ממש.
[כמה מפליא הדבר שבהתוועדות הראשונה של קבלת הנשיאות דיבר הרבי אודות אהבת ישראל, וכן בהתוועדות האחרונה (שזכינו לשמוע לעת-עתה) משי"פ ויקהל תשנ"ב דיבר הרבי שליט"א באריכות אודות אהבת ואחדות ישראל].

♦ ♦ ♦ "המשיחה"

אמירת המאמר הראשון

גולת הכותרת של ההתוועדות וקבלת הנשיאות על ידי הרבי שליט"א התבטאה באמירת מאמר החסידות הראשון, וכפי שהרבי שליט"א עצמו הסביר פעם באריכות (שיחת ש"פ וירא ושי"פ חיי שרה תשמ"ג), שאמירת מאמר חסידות על ידי הנשיא בפעם הראשונה היא ענין של "משיחה", ובזה מתבטא עיקר ענין הנשיאות. אודות אמירת המאמר מסופר בכמה ממכתבי תלמידי הת:

לאחר השיחה השניה קם הרה"ח ר' אברהם סענדער נעמצאו שהיה מזקני החסידים (ישיב כבן שמונים לערך) וביקש מהרבי: "דער עולם בעט דעם רבי'ן זאגען א מאמר חסידות. די רייד איז גוט אבער דער עולם בעט חסידות, נמצא חן... דער רבי זאל זאגן חסידות" [= מבקשים מהרבי לומר מאמר חסידות. הדיבורים (השיחות) המה טובים, אך רוצים חסידות, נמצא חן... שהרבי יאמר חסידות!]

לאחר שסיים שאל אותו הרבי: "מי הוא המבקש?"

וכולם יחדיו ענו: "החסידים".

הרבי לא הגיב על כך מאומה. וביתיים השתררה בבית המדרש דממה מוחלטת, ואצל החסידים נעצרה הנשימה, ובלבבות רועדים המתינו לראות מה יהיה? האם הרבי אכן יאמר מאמר חסידות?

לאחר מספר רגעים בשעה עשר וארבעים דקות פתח הרבי שליט"א את הקונטרס

"באתי לגני" תשי"י מהרבי הריי"צ, והחל לומר: אין דעם מאמר וואס דער רבי האט ארויס געגעבן צו זמן יום ההסתלקות – העבט דער רבי אן מיט באתי לגני... [בהמאמר שהרבי הוציא ליום הסתלקותו, מתחיל הרבי עם באתי לגני...].

ולפתעת ולשמחת לבב כל החסידים החל הרבי לומר מאמר חסידות על הפסוק "באתי לגני אחותי כלה". המאמר היה ביאור על פרק הראשון של המאמר "באתי לגני" תשי"י, שהוא המאמר האחרון שהרבי הריי"צ הוציא ליום הסתלקותו יו"ד שבט תשי"י [ומעניין לציין שהמאמר הראשון של הרבי הריי"צ מיוסד אף הוא על מאמרו האחרון של הרבי הרש"ב. והרבי שליט"א מעיר על כך: "להעיר ממאמר רז"ל ממקום שחתם זה פתח זה"].

בתחילת המאמר כשהרבי ציטט את דברי המאמר של תשי"י הביט בתוך הקונטרס "באתי לגני תשי"י", ואח"כ החל לבארו תוך כדי הבאת ביאורים בנושא מכל אחד מרבותינו נשיאינו עד לאדמו"ר הזקן.

המאמר נאמר בניגון המיוחד והמקובל, אשר כל רבותינו נשיאינו נשיאי חב"ד

לדורותיהם היו אומרים מאמרי חסידות בניגון זה (היתה זו הפעם הראשונה בה שמעו את הרבי אומר חסידות בניגון של מאמר).

הייתה זו הפתעה אדירה כיון שלא הייתה לכך שום הכנה חיצונית, וכולם היו המומים. נוצרה מהומה קטנה מעוצמת ההפתעה, ורוב הקהל אף לא זכר לעמוד בעת אמירת המאמר, כנהוג אצל רבותינו נשיאינו.

יש לנו רבי!

כידוע, אמר הרבי את המאמר בכמה חלקים. לאחר שסיים את החלק הראשון, אמר הרבי: נפסיק, ונאמר לחיים.

הרה"ח ר' אברהם סענדער נעמצאו הישיב קפץ על השולחן מרוב שמחה, והכריז: "חסידים, אמרו אחרי: עלינו לברך ברכת 'שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה' שהשי"ת עזר לנו שיש לנו רבי! ותיכף בירך ברכת 'שהחיינו' בשם ומלכות, וכל הקהל ענה אמן בקול גדול ושמחה אדירה, וגם הרבי ענה אמן!

אחר-כך אמר הרב נעמצאו: עוד מעט בודאי ימשיך הרבי את המאמר, וכולם צריכים לעמוד, כפי שמקובל אצל כל רבותינו נשיאינו. מיד קמו כולם על רגליהם והקשיבו להמאמר באימה וביראה (וכנהוג אצל החסידים לדורותיהם בשמיעת מאמרי חסידות מפי רבותינו נשיאינו, הרבי עצמו יושב וכל קהל החסידים עומד על רגליו).

את המאמר אמר הרבי בשלושה חלקים, ובסיום החלק הראשון (בסוף פרק ג) הפסיק הרבי את אמירת המאמר באומרו: מיוועט מפסיק זיין, און מיוועט זאגן לחיים (נפסיק ונאמר לחיים).

אחר כך ציוה הרבי לנגן את ניגון ה"בינוני" שהרבי הריי"צ היה מחבב, וניגון מהרבי מהורש"ב.

כשסיימו לנגן המשיך הרבי לומר את החלק השני של המאמר. ואח"כ הפסיק שוב והורה לומר לחיים ולנגן ניגונים מהרבי מהר"ש ומהרבי הצמח צדק. ואח"כ המשיך לומר את החלק השלישי של המאמר עד סיום המאמר.

כ"ק אדמו"ר שליט"א סיים את המאמר באמרו: "זאלן מיר אלע זוכה זיין זיך זעהן מיטן רבי'ן, און ער זאל אונו ארויסנעמען פון דעם גלות הרוחני והגשמי, און בריינגען אונו

התוועדות בזאל למעלה, בשנים הראשונות לנשיאות

צריך פשוט לעמול על כך בעצמו ולעשותו בעצמו.

וכאן לא יעזור מה שיתנו כתבים (מאמרי חסידות בכתב) וידברו, וינגנו ניגונים, ויאמרו לחיים. את זה לא יכול שום ענין לשנות, צריכים אתם לבד להפוך את השטות דלעומת זה ואת הרתיחה של הנפש הבהמית ולעשות מזה שטות דקדושה.

חזרת המאמר

לאחרי ההתוועדות נערכה "חזרה" על המאמר בה השתתפו כל אנשי והתי' ובראשם הרב מרדכי מענטליק, הרב שמואל דוד רייטשיק, הרב יוסף מנחם מענדל טעננבוים, הרב יוסף וויינבערג, התי' יואל כהן ועוד.

ה"חזרה" הגדולה הסתיימה בשעה 3:00, אך התמימים מבלי הבט על עייפותם (שלא ישנו כל הלילה הקודם, ולא אכלו במשך כל היום וכו'), נשארו לחזור את המאמר שוב ושוב עד הבוקר.

למחרת בבוקר המשיכו לחזור על המאמר ברבים כחמישה-ששה פעמים, מלבד מה שחזרו אותו בינם לבין עצמם.

כך הי' במשך כל יום חמישי ושישי, ועד לשמיעת המאמר השני שנאמר בשי"פ בשלח, י"ג שבט תשי"א – חיו כולם עם תוכן המאמר. בין לבין גם אכלו או ישנו, אבל כל הקאך והחיות הי' בהמאמר ששמעו מכו"ק אדמו"ר שליט"א, אם כך אמר הרבי או באופן אחר.

העבודה עבור החסידים – פנה הרבי אל החסידים בשיחה שלאחר המאמר, ואמר להם בפירוש מה הוא מצפה מהם כעת לאחר שקיבל את הנשיאות: וכה היו דברי הרבי (עפ"י סרט הקלטה – תרגום חפשי מאידיש): כעת הקשיבו יהודים!

בכלל אצל הנשיאים (נשיאי חב"ד) היו תובעים שחסידים יעשו את עבודתם בעצמם, ולא להסתמך על הרבי. ובפרט כשמדובר רק אודות חתנו של הרבי.

לכן אל תחשבו שאתם כולכם חפשיים לעשות מה שאתם רוצים ("לייגט ניט קיין פויגעלעך אין בוזעם"), ולעשות לעצמכם "גוט טיים" עם חיים שקטים, ובחרתם לכם אחד [הכוונה על הרבי עצמו] שהוא יעמול וישלים עבורכם את כל הענינים, וכל אחד מכם יילך "תחת גפנו ותחת תאנתו" ולעשות מה שהוא רוצה.

לכן (מודיע הרבי): אל תתחמקו מהאחריות! אף אחד אינו מסיר מכם את כל השליחויות שהרבי נתן לכם, ואף אחד לא יחסוך לכם כל עבודה.

אינני משתמט חס ושלוש מלסייע, אפשר לעבוד יחד אתכם, ואם אפשר לעזור לכם במשהו לא ימנעו זאת מכם ויעזרו לכם.

אך את השליחויות שהרבי נתן לכל אחד מאתנו צריך הוא בפועל ממש לקיים בעצמו עם רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו של הגוף ורמ"ח איברים ושס"ה גידים של הנשמה.

ואין לסמוך על אף אחד, כיון שזהו ענין שיהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים", ולכן

צו דער גאולה שלימה במהרה בימינו אמין" [= נזכה כולנו להתראות עם הרבי, והוא יוציאנו מהגלות הגשמי והרוחני, ויביאנו אל הגאולה השלימה במהרה בימינו אמין]. בעת אמירת המאמר החזיק את ידיו הק' מתחת לשולחן, עיניו הק' היו פתוחות והביט ישר נכחו.

לאחר סיום המאמר קם שוב הרב נעמעצאו הישיש וברך את הרבי שליט"א בשם כל החסידים לרגל קבלת הנשיאות, וסיים בברכת בני חיי ומוזנא, וכל הקהל ענה "אמן" בהתרגשות גדולה.

תפקיד הדור השביעי

במאמר הודיע הרבי שליט"א את תפקידו של דורנו:

כיון שדורנו הוא דור השביעי לנשיא הראשון אדמו"ר הזקן, לכן עבודתו של דורנו הוא להמשיך ולהוריד את השכינה למטה בארץ, ולהשלים את הכוונה העליונה לעשות מהעולם הזה דירה לו יתברך בתחתונים.

כבר במאמר הראשון מרמז לנו הרבי – נשיא דור השביעי – שהוא הוא "מלך המשיח" ועבודתו היא לסיים את עבודתו של הנשיא הראשון אדמו"ר הזקן ולהביא את הגאולה האמיתית והשלימה.

לא להתחמק מהאחריות

אם היה מי מהחסידים שחש תחושת רוחה, וחשב שמעתה יש רבי שיעשה את